

BARTOLOMEUS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Bartolomeus is een samengestelde Hebreeuwse naam:

1] Bar (= zoon) van Tolmai;

2] Tolmai was een eigenaam; de oorspronkelijke betekenis dáárvan: 'vorentrekker';

Dus 'Zoon van de Vorentrekker'.

*

Bartolomeus Apostel, Albanopolis, Armenië; † **1e eeuw. Feest 24 augustus**. Algemeen wordt aangenomen dat hij dezelfde is als de Natanaël (= 'Godsgeschenk') over wie Johannes vertelt aan het begin van zijn evangelie (Johannes 1,43-51). Uit de andere drie evangeliën weten we dat Bartolomeus tot de twaalf intieme vrienden van Jezus behoorde. Verder horen we in de evangeliën niets meer over hem.

Alles wat we verder weten berust op legende.

Hij zou naar de Indische gebieden gegaan zijn helemaal aan het einde van de wereld. Daar werden vreemde afgoden aanbeden. De mensen geloofden dat zij ziekten konden genezen; in feite namen ze alleen de pijn weg, maar de ziekte zelf niet. Vanaf het moment dat Bartolomeus die godentempels was binnengegaan, gebeurde er geen enkele genezing meer. De priesters raadpleegden de goden en zij kregen te horen dat er geen genezingen meer waren, omdat er een afgezant in de tempel was van een god die sterker was dan zij; de god die hemel en aarde had geschapen; de Vader van Jezus Christus. Ze konden niks, zolang die man er was. Bartolomeus heette hij. "Waaraan kunnen wij hem herkennen?" vroegen de afgodspriesters. Het antwoord luidde: "Hij heeft zwart kroeshaar, een blanke huid, grote ogen, symmetrische neusvleugels die wijd-open staan, een dikke baard met hier en daar een witte haar, normaal postuur. Hij draagt een witte mantel, met rode edelstenen aan de vier hoeken. Hij is zesentwintig jaar oud. Hij vertoont ook nog de eigenaardigheid, dat zijn kleren en sandalen niet verslijten of vuil worden, terwijl hij dag en nacht samen genomen wel zo'n honderd keer neerknielt om te bidden. Onderweg wordt hij vergezeld door engelen, die er voor zorgen, dat hij niet moe wordt en geen dorst krijgt. De blijheid van zijn ziel straalt van zijn gezicht."

Men ging dus op zoek naar Bartolomeus. Niemand kon hem vinden. Pas toen hij een echte genezing verrichtte, werd hij herkend. Het nieuws van dit wonder kwam ook de koning ter ore. Hij heette Polemius. Hij had een geestesziek dochtertje, en liet hem dus vragen of hij haar wilde komen genezen. De apostel ging erheen, en bevond, dat ze het meisje met kettingen hadden vastgebonden, omdat ze naar iedereen beet die bij haar in de buurt kwam. Hij gaf opdracht haar los te maken. Maar de dienaren van de koning durfden daar niet aan te beginnen. Daarop zei hij: "Je hoeft niet bang te zijn, want de duivel die haar gevangen hield, heb ik met ketenen vastgebonden." En inderdaad, op het moment, dat zij losgemaakt was, kwam zij bij haar verstand. Vol vreugde liet de koning zich dopen met zijn hele gezin en heel zijn hofhouding. Toen de broer van de koning dit hoorde, Astáfages, was hij woedend. Hij wilde vasthouden aan de goden van oudsher; hij kwam tegen zijn christenbroer in opstand en verjoeg hem. Vervolgens liet hij Bartolomeus grijpen. De apostel moest een vreselijke marteling ondergaan: hij werd levend gevild. Vandaar dat men hem op afbeeldingen vaak met een afgestroopte mensenhuid ziet. Met Astáfages is het slecht afgelopen, maar de voormalige koning Polemius is bisschop geworden van die streek. Bartolomeus is patroon van slaggers en boekbinders...

*

Er zijn nog tientallen andere heiligen die Bartolomeus heten. Bv. **Bartholomeus van Tienen**, België; huisvader & monnik in de abdij Nazareth; † **ca 1250. Feest 24 augustus**. Eén van de eerste missionarissen in Latijns Amerika die het opnam voor de inlandse bevolking was de spanjaard **Bartolomé de las Casas** op, Chiapas, México; bisschop & 'beschermer der Indianen'; † **1566. Feest 17 & 31 juli**.